

Okružní nařízení

z 29. ledna 1872, odd. 11 č. 4720 (ex 1871).

Znamení většina rakousko-uherských železnic vyslovila svou ochotnost, že s dovolenými poddůstojníky a vojáky, od sborů a ústavů vojenských se stravným podělenými a pak po železnici do dovolenských aneb domovských míst jednotlivě odcházejícími, dle vojenských sazeb, pro osoby cis. kr. vojska v službě cestující platných pod tím naloží, že se u železničních úřadů na svých dotýčných pochodech vykážou certifikatem, obsahujícím průkazy, o kterých se později zmínka činí.

Jelikož i ostatní, teprv v nejnovější době otevřené železnice, od kterých dotýčné vyjádření až dosud vydáno nebylo, v smyslu ustanovení svých koncesí povinnovány jsou, vrchnímu, od většiny železničních podniků vydanému vyjádření přistoupiti, a jelikož k tomu i správní rada paroplavební společnosti rakouského Lloydů výslovně přistoupila, nařídilo říšské ministerslvo válečné, srozuměvši se s ministerstvy zemské obrany a vnitra v obou polovicích říše dokladem k okružnímu nařízení z 11. března 1871, praes. č. 589 (věstník nařízení, 12. částka, č. 40), že §. 50, potažmo odstavce 5. článku 49 předpisu o náležitých platech cis. kr. vojska, týkající se stravného pro dovolené poddůstojníky a vojáky, na dovolenou až k povolání a k propuštění odcházející, pak do zálohy aneb náhradní zálohy vřaděné od 1. března 1871 pod následujícími základními ustanoveními a způsoby v život vstoupiti má.

Dovolenci mají stravným vždy přímo od sboru (ústavu vojenského), kterému odcestující mužstvo náleží, poděleni býti a jest tedy bezvýminečně vyloučeno odevzdání takých poddůstojníků a vojáků vojenské přepravně za účelem, aby tu stravným odbyti byli.

Rovněž není dovoleno, aby se strany vyjenské přepravní muž již na pochodě se nacházející, mimo případy v p. 1. odd. 5. §. 49 předpisu o náležitých platech c. kr. vojska uvedené, za zbytek pochodu, jenž ještě ujiti má, stravným odbyt byl.

V oněch případech, kde se stravné dle vzdálenosti podle míl vypočísti má, má se místo, v kterém se dovolenec stravným odbyl, za východiště a dovolenské aneb domovské místo za konec považovat.